

[Finansministeren.]

det ved de herrer udmærket godt, for i samme øjeblik det er et spørgsmål om kroner og øre, hvor meget man kan afskrive, og hvor meget man skal beskattes af, så skal der være helt anderledes konkret og holdbar baggrund for at beregne privatforbruget; så er det ikke et skønsmæssigt, ligningsmæssigt forbrug, der er tale om, så er det noget, der også skal kunne være juridisk holdbart, hvis man anker sagen til landsskatteretten, til landsretten, og videre frem. Derfor kan man ikke slå sig til tåls med, at det er så enkelt, som der her blev givet udtryk for.

Det fremgår udtrykkeligt af den udtalelse, der er kommet fra Kommunernes Landsforening, at det klart må præciseres, hvad man forstår ved et privatforbrug. Jeg er i og for sig forbavset over, at hr. Bernhard Baunsgaard kan tillade sig at citere på en måde, der giver en fuldstændig forkert fremstilling af, hvad det er, kommunerne har skrevet. Det fremgår af slutningen af denne skrivelse fra Kommunernes Landsforening, at der er tvivl om — for der var nogle, der havde den anden opfattelse — hvad det ville betyde med hensyn til ankesager, hvad det ville betyde med hensyn til forøget arbejde for ligningsmyndighederne. Jeg ved udmærket godt, at der har været en forskellig opfattelse inden for Kommunernes Landsforening om disse ting, men der er for mig ingen tvivl om med det kendskab, jeg har til den almindelige ligning, hvad det vil komme til at betyde.

Jeg vil gerne spørge hr. Flygaard, om han mener, der er en forskel, hvis en skatteyder køber en lystbåd til 100.000 kr., og hvis man køber et tæppe til 100.000 kr. Tæppet skal tages over ét år, lystbåden kan han afskrive over en årrække. Er det det, man mener finansministeren skal bruge som udgangspunkt for at fastsætte et privatforbrug? Jeg vil meget gerne have retningslinjer fra de herrer eksperter, når disse regler skal udarbejdes. Jeg glæder mig i og for sig til, at man i skatte- og afgiftsudvalget tager disse spørgsmål op igen og prøver at analysere dem. Jeg er parat til at komme og drøfte disse ting i skatte- og afgiftsudvalget for at få en klaring af, hvad det overhovedet er, man i udvalget har regnet med på disse områder. Jeg vil ikke sige, der er tusinder af

forskellige ting, der går ind i disse overvejelser, men det er nok op imod det tal, når man skal til at bruge det som et skattemæssigt grundlag for, hvor meget man kan afskrive. Jeg tror ikke, man i udvalget helt har gjort sig alle disse ting klart.

Det siger jeg ikke, fordi det ikke er et problem, der skal løses, men jeg siger det, fordi dette folketing ikke kan være tjent med at vedtage en lovgivning, der ikke kan administreres, og som vil virke helt urimelig både over for skatteborgere og over for ligningsmyndighederne. Problemet trænger i virkeligheden til en nøjere kulegravning.

Når hr. Grünbaum siger her, at jeg taler, som om jeg skylder en undskyldning, så vil jeg gerne spørge: en undskyldning for hvad? Jeg overtager på disse områder uløste problemer fra tidligere finansministre. Jeg fremsatte så hurtigt, det var muligt, et forslag for at komme misbrug inden for kommanditselskaber til livs. Jeg har givet ordre til, at der skal gennemføres stikprøvekontrol med rentetilskrivninger, med pantebreve, og jeg har givet tilsagn om, at man i forbindelse med det udvalg, der er nedsat på dette område, skal søge at finde frem til en lovgivning. Jeg skylder ikke den tidligere finansminister nogen undskyldning, men jeg tror, den tidligere finansminister skylder mig en undskyldning for, at disse problemer ikke var løst, før jeg trådte til. Jeg har i løbet af disse få måneder sat disse ting i gang.

Jeg vil gerne understrege, for at der ikke skal herske nogen tvivl om det, at jeg finder det lige så nødvendigt som alle andre i dette høje ting, at der på disse områder er den tilstrækkelige kontrol. Men jeg finder det også nødvendigt, at det, der gennemføres, må have den saglige formulering, som må være et nødvendigt udgangspunkt for den lovgivning, der gennemføres her i tinget.

Det er min begrundelse for, at jeg startede med at sige, at jeg betragter det med tilfredshed, at der nu er blevet tid til at få en saglig vurdering af disse problemer.

Formanden:

Der er for de ordførere, der har haft ordet to gange, nu kun korte bemærkninger tilbage, og efter forretningsordenen er det formanden, der skønner, om disse korte be-